

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/172/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014201016
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014201016.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Soni Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu: SMOKI.SK, s. r. o., P. O. Hviezdoslava 42, 960 01 Zvolen, IČO: 46 938 800, právne zastúpeného JUDr. Michalom Trúsikom, advokátom, Dolná 6A, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. SK/0036/99/2014 zo dňa 05.06.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/99/2014-94 zo dňa 26.03.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/99/2014-94 zo dňa 26.03.2015 m e n í tak, že rozhodnutie žalovanej č. SK/0036/99/2014 zo dňa 05.06.2014 z r u š u j e a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania spolu vo výške 580,52 € na účet právneho zástupcu JUDr. Michala Trúsika, advokáta, Dolná 6A, 974 01 Banská Bystrica, na č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo N., do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred prvostupňovým súdom

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. SK/0036/99/2014 zo dňa 05.06.2014, ktorým žalovaná zmenila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Banskobystrický kraj (ďalej aj „SOI“) č. F/04443/06/13 zo dňa 11.12.2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 331,- € podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ochrane nefajčiarov“ alebo

„zákon č. 377/2004 Z. z.“) za porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 1 písm. e/ zákona č. 377/2004 Z. z.

Krajský súd takto rozhodol, keď dospel k záveru, že námietky uvádzané žalobcom v žalobe nie sú dôvodné, nakoľko žalovaná svoje rozhodnutie založila na aplikácii ust. § 6 ods. 1 zákona o ochrane nefajčiarov a zároveň žalovaný správny orgán vychádzal pri svojej argumentácii z účelu zákona o ochrane nefajčiarov tak, ako je uvedený v § 1 citovaného zákona. Uviedol, že to bol žalobca, ktorý svoju argumentáciu a žalobný dôvod založil na výklade ust. § 2 ods. 4 písm. k/ zákona č. 377/2004 Z. z., pričom jeho výklad súd považoval za účelový, a to s prihliadnutím na účel zákona o ochrane nefajčiarov a na definíciu uvedenú v ust. § 2 ods. 4 písm. k/. Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že zákonodarca za výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, považoval všetky výrobky neobsahujúce tabak a ktorých spôsob užívania je fajčením.

Účelom zákona o ochrane nefajčiarov je pritom podľa ust. § 1 ochrana ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky, nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch a zároveň ochrana ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak.

V súlade s vyššie uvedeným účelom zákona súd v zhode so závermi správneho orgánu považoval tovar predaný žalobcom pri kontrolnom nákupe za tovar, ktorý spĺňa zákonnú definíciu výrobku, ktorého spôsobom užívania je fajčenie a neobsahujúceho tabak, ktorého spôsob, resp. formu predaja zákonodarca obmedzil ust. § 6 ods. 1 zákona o ochrane nefajčiarov.

Pokiaľ žalovaná interpretovala ust. § 6 ods. 1 písm. e/ zákona o ochrane nefajčiarov v kontexte s § 2 ods. 4 písm. k/ v intenciách zákona o ochrane nefajčiarov, prvostupňový súd takýto žalobný dôvod neuznal za taký, na základe ktorého by mohol konštatovať, že rozhodnutie správneho orgánu je nezákonné.

Ďalej prvostupňový súd v odôvodnení uviedol, že nie je dôvod domnievať sa, že výrobok predávaný žalobcom (elektronická cigareta fungujúca na princípe zohrievania liguidu) pod zákonnú reguláciu nepatrí, resp. že by bol zákonodarcom spod zákonnej regulácie vyňatý. V tomto smere prvostupňový súd poukázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 87/2009 Z. z., ktorým sa menil zákon o ochrane nefajčiarov vo vzťahu k ust. § 1, ktorým pod úpravu zákona podriadil podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak v nadväznosti na skutočnosť, že na trhu sa vyskytli výrobky ako elektronická cigareta, či bylinné cigarety, ktoré neobsahujú tabak a sú určené na fajčenie.

Ďalej prvostupňový súd uviedol, že za škodlivé látky možné považovať aj látky so škodlivým účinkom na ľudský organizmus, nachádzajúce sa vo výrobkoch, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak.

V nadväznosti na vyššie uvedené prvostupňový súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom žalovanej, že napriek tomu, že pojem „fajčenie“ legislatívne definovaný nie je, možno ho charakterizovať ako proces, v rámci ktorého dochádza vplyvom tepla k odparovaniu látok a ich následnému vdychovaniu do pľúc, pričom u elektronickej cigarety typu ktorej predaj bol zistený v rámci kontrolného nákupu, nejde o proces horenia, ale o proces zohrievania kvapalnej náplne, v danom prípade obsahujúcej nikotín.

Ďalej prvostupňový súd uviedol, že správne orgány v preskúvanom prípade postupovali v súlade so zákonom, keď pojem „fajčenie“ vykladali v intenciách zamýšľaných cieľov zákona o ochrane nefajčiarov. Obvyklý význam pojmu, v prípade, keď právna úprava neposkytuje definíciu tohto pojmu, určili podľa obvyklého významu slova fajčenie so zohľadnením závislostí, v ktorých sa používa, ako aj účelu sledovaného právnou úpravou, v ktorej sa tento pojem používa. Ďalej dôvodil, že elektronickej cigarety typu zisteného v rámci kontrolného nákupu je preto nevyhnutné považovať za výrobok určený na fajčenie a podliehajúci režimu zákona o ochrane nefajčiarov, a to bez ohľadu na to, či je v nej použitá kvapalná náplň obsahujúca nikotín, alebo bez takéhoto obsahu, nakoľko postačuje čo len možnosť takúto náplň pre daný typ elektronickej cigarety použiť.

Z posúdenia činnosti žalobcu, ktorý prevádzkuje elektronicky (internetový) obchod tak prvostupňový súd v zmysle vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že žalobca predajom výrobkov určených na fajčenie a neobsahujúcich tabak zásielkovým spôsobom neposkytuje službu informačnej spoločnosti, diaľkový predaj tovaru (u elektronických cigariet) nie je službou informačnej spoločnosti, nakoľko prostredníctvom elektronického zariadenia je zabezpečovaná len komunikácia medzi ním ako predávajúcim a kupujúcim. Táto komunikácia bezodplatná a zákaz ustanovený zákonom o ochrane nefajčiarov sa tejto komunikácie medzi predávajúcim a kupujúcim netýka. Zákaz sa týka len zásielkového a podomového spôsobu predaja. Ustanovenie vnútroštátneho zákona § 6 ods. 1 písm. e/ zákona o ochrane nefajčiarov nie je technickým predpisom tak, ako ho definuje smernica č. 98/34/ES a v tomto zmysle dovolanie sa žalobcu nevyožiteľnosti uplatnenia citovaného ustanovenia podľa názoru prvostupňového súdu nie je dôvodné.

Ďalej prvostupňový súd dôvodil, že žalobcovi bola rozhodnutím správneho orgánu uložená pokuta vo výške 331,- € za porušenie povinnosti ust. v § 6 ods. 1 písm. e/ zákona o ochrane nefajčiarov, pričom uložená peňažná pokuta je na dolnej hranici sadzby ustanovenej zákonom, keď zákon umožňoval uložiť pokutu v rozpätí od 331,- € do 6 638,- €. Keďže žalobné námietky žalobcu nesmerovali voči výške uloženej pokuty, súd sa touto otázkou v preskúvanom konaní nezaoberal.

II.

Odvolyvanie žalobcu

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu a uviedol, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny a v tomto dôsledku nepreskúmateľný. Prvostupňový súd podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/ O. s. p. na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci, pričom v konaní došlo aj k vade konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/, čím bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalobca v odôvodnení poukázal na skutočnosť, že Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení rozhodnutia na str. 14 ods. 3 uviedol „...žalovaný svoje rozhodnutie založil na aplikácii ust. § 6 ods. 1 zákona o ochrane nefajčiarov v znení v akom bol v legislatívnom konaní prijatý...“, teda z uvedeného vyplýva, že Krajský súd v Banskej Bystrici tvrdí, že žalovaná uplatnila a aplikovala presný a doslovný výklad predmetného ustanovenia zákona. Toto tvrdenie je podľa žalobcu v rozpore s argumentáciou žalovanej, ktorú počas celého konania namietal proti uprednostneniu gramatického výkladu daného ustanovenia a svoj názor podporoval argumentmi s použitím analógie a extenzívneho výkladu a s odkazom na účel zákona. Žalovaná ani raz nespochybnila fakt, že podľa gramatického výkladu pojmu „fajčiť“ je fajčenie vdychovanie a vydechovanie dymu. Ide teda o tvrdenie v rozpore s argumentáciou žalovanej. Krajský súd v Banskej Bystrici sa tiež nijako nevysporiadal s poukazom žalobcu na potrebu doslovného a neextenzívneho výkladu ustanovení týkajúcich sa verejného zdravia a zároveň správneho trestania. Následne žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo považuje výklad predmetných ustanovení žalovanou za súladný s gramatickým znením. Rovnako bol žalobca v tejto súvislosti presvedčený, že prvostupňový súd mal jednoznačne ustáliť a s riadnym odôvodnením poukázať na správny výklad ust. § 6 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 4 písm. k/ zákona o ochrane nefajčiarov pri zohľadnení princípov v správnom trestaní, ako aj Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalobca ďalej uviedol, že zo situácie, keď ním predávaný výrobok je subsumovaný pod účinnosť zákona, prostredníctvom analógie, resp. extenzívneho výkladu je treba hľadať a preukázať dôvody, pre ktoré by sa tak malo stať. Konštatoval, že v časti odôvodnenia prvostupňový súd žiadny dôvod pre zaradenie žalobcom predávaných výrobkov pod pôsobnosť zákona na ochranu nefajčiarov neuviedol. Tiež sa prvostupňový súd nedostatočným spôsobom vysporiadal s argumentáciou, ktorú uviedol vo

svojej žalobe a túto skutočnosť považuje za vadu konania, spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom. Celé rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici považoval žalobca za arbitrárne. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovanej a ani rozhodnutia súdu, v nadväznosti na odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, nebolo podľa žalobcu zrejmé, či žalovaná a súd považuje pri kontrole zakúpené výrobky za výrobky určené na fajčenie na základe výkladu pojmu „fajčiť“, alebo či výrobky žalovaná analógiou zaradila do kategórie výrobkov určených na fajčenie napriek tomu, že ich za výrobky určené na fajčenie nepovažuje, prihliadnuc na účel zákona a účel a účinok ust. v § 6 ods. 1 písm. e/ zákona č. 377/2004 Z. z.

Žalobca upozornil na rozpor čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a rozhodnutia súdu, z ktorého za použitia analógie a extenzívneho výkladu v neprospech žalobcu, pri výklade zákona zo strany žalovaného, ako aj súdu, boli porušené zásady správneho trestania, na ktorú bol súd povinný prihliadať ex offo, pričom v predchádzajúcom správnom konaní v žalobe a na súdnom pojednávaní žalobca namietal rozpor takéhoto výkladu zákona s čl. 49 Ústavy SR a s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a jasne požadoval doslovný výklad zákona. Z bohatej judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva ustálená aplikačná prax najvyššieho súdu, keď pri správnom trestaní sú aplikované rovnaké zásady ako v trestnom konaní.

Žalobca uviedol, že úpravu elektronických cigariet v zákone o ochrane nefajčiarov je možné považovať za nejasnú a neurčitú. Upozornil na čl. 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorý stanovuje v ods. 3 povinnosť zákonodarných orgánov Európskej únie zohľadňovať vedecký vývoj a poznatky pri návrhoch v oblasti zdravia a ostatné ust. čl. 114 Zmluvy stanovujú oznamovaciu a konzultačnú povinnosť členských krajín. Túto oznamovaciu a konzultačnú povinnosť detailne upravuje smernica č. 98/34/ES. Zásielkový predaj prostredníctvom internetu ako služba informačnej spoločnosti je v zmysle čl. 1 ods. 2 smernice č. 98/34/ES „službou“. Ustanovenie vnútroštátneho zákona stanovujúce zákaz predaja výrobku prostredníctvom diaľkového predaja, teda zákaz „služby“ je v zmysle definície čl. 1 ods. 1 citovanej smernice technickým predpisom. Technický predpis navrhnutý z dôvodu ochrany zdravia, majúci za cieľ predovšetkým obmedzenie predaja chemických látok a výrobkov, podlieha oznamovacej a konzultačnej povinnosti podľa čl. 8 ods. 1 tejto smernice.

Žalobca ďalej uviedol, že v databáze TRIS, evidujúcej všetky oznamy podľa smernice č. 98/34/ES takéto oznam, týkajúci sa zakazu diaľkového predaja elektronických cigariet zo strany príslušných orgánov Slovenskej republiky, nenašiel. Týmto žalobca odôvodnil dovolanie o nevykonalosti ust. § 6 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona na diaľkový predaj elektronických cigariet, ako služby informačnej spoločnosti v zmysle čl. 1 ods. 2 smernice č. 98/34/ES tak, ako uviedol v petite žaloby. Tvrdil, že ust. § 6 ods. 1 zákona č. 377/2004 Z. z. na ochranu nefajčiarov považuje za ustanovenie podliehajúce konzultačnému postupu v zmysle čl. 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Bol názoru, že zákaz zásielkového predaja akéhokoľvek výrobku alebo služby je aj zákazom služby informačnej. Žalobca nesúhlasil s názorom prvostupňového súdu, že neposkytuje služby informačnej spoločnosti. Zásielkový predaj je definovaný v § 9 ods. 1 zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji a v ňom je zásielkový predaj už s názvom diaľkový predaj definovaný prakticky totožne.

Podľa názoru žalobcu nie je možné vykladať ust. § 6 ods. 1 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov tak, že zakazuje len samotné zaslanie tovaru poštou alebo kuriérom. Tvrdil, že v žalobe vytýkal aj ďalšie nesprávne tvrdenia žalovaného, avšak ani s týmito sa prvostupňový súd nevysporiadal. Ide o to, že žalovaná v odôvodnení napádaného rozhodnutia tvrdila: „....Európska únia na uvedenej problematike intenzívne pracuje a dňa 14.03.2014 Rada ministrov EÚ už schválila revidované znenie smernice 2001/37/ES, kde okrem iného reagovala aj na potrebu regulácie elektronických cigariet na úrovni spoločenstva, kedy by elektronické cigarety mali byť považované za tabakové výrobky s maximálnou koncentráciou nikotínu 20 mg/ml.“.

Žalobca poukázal na skutočnosť, že táto časť rozhodnutia žalovanej svedčí o jej zaujatosti voči žalobcovi. Žalovaná smernicu síce označila ako revidované znenie smernice č. 2001/37/ES, táto však v

čase vydania rozhodnutia, teda 05.06.2014, už viac ako dva mesiace bola zverejnená v Úradnom vestníku EÚ a mala pridelené vlastné číslo 2014/40/EÚ. Tvrdenie žalovanej, že elektronické cigarety by mali byť podľa smernice považované za tabakové výrobky, je pravdepodobne len zjavným odrazom vnútorného presvedčenia žalovanej, lebo toto tvrdenie nie je len nepravdivé, ale je v priamom konflikte s deklarovými cieľmi a znením smernice č. 2014/40/EÚ.

V tejto súvislosti žalobca upozornil na znenie dôvodových častí č. 47 a 48 smernice č. 2014/40/EÚ. Uviedol, že argumentácia žalovanej je v rozpore s deklarovým cieľom smernice č. 2014/40/EÚ a že žalovaná naopak svojím konaním prispieva k tomu, že elektronické cigarety môžu byť spotrebiteľmi vnímané ako tabakové výrobky, pretože podľa žalobcu potom žalovaná svojimi tvrdeniami navádza spotrebiteľov k tomu, aby elektronické cigarety z pohľadu vplyvu na zdravie vnímali rovnako ako tabakové výrobky, čo môže viesť vzhľadom na podstatne jednoduchšie použitie tabakových výrobkov k uprednostňovaniu tabakových výrobkov. V ďalšej časti svojho odvolania poukázal na znenie smernice č. 2014/40/EÚ, ohľadom definície elektronickej cigarety a vysvetlil význam pojmu fajčiť pre účely zákona č. 377/2004 Z. z.

Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami prvostupňového, ani druhostupňového orgánu ohľadom skutočnosti, že v prípade internetového predaja nie je možné overiť plnoletosť nakupujúceho. Pri internetovom predaji je nielen možné spoľahlivo overiť plnoletosť adresáta, ale internetový predaj na rozdiel od kamenného predaja je plne adresný a sú pri ňom zaevidované údaje, ktoré umožňujú identifikovať kupujúceho, a to aj dlhú dobu po uskutočnení samotného predaja.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca bol názoru, že rozhodnutie prvostupňového súdu v súvislosti s predloženou argumentáciou je nesprávne, nezákonné, arbitrárne, a preto nepreskúmateľné. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vec vráti žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, alebo aby odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu ako bezdôvodné a konanie ukončí. Súčasne požadoval náhradu trov odvolacieho konania.

III.

Vyjadrenie žalovanej

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici uviedla, že sa nestotožňuje a zásadne odmieta tvrdenia žalobcu, že v prípade ust. § 6 ods. 1 písm. e/ zákona o ochrane nefajčiarov sa jedná o technický predpis podliehajúci oznamovacej a konzultačnej povinnosti Slovenskej republiky podľa smernice č. 98/34/ES, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej povinnosti. Podľa žalovaného čl. 1 bod 9 smernice č. 98/34/ES pojem technický predpis zahŕňa technické špecifikácie a iné požiadavky, vrátane príslušných správnych predpisov, ktorých dodržiavanie je v súvislosti so zavedením výrobku na trh alebo jeho používaním v členskom štáte alebo jeho väčšej časti de iure alebo de facto povinné; okrem prípadov umožnených na základe článku 10 sem patria aj právne a správne predpisy, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, zavedenie na trh alebo používanie výrobkov.

Podľa žalovanej, zákaz predaja výrobkov určených na fajčenie neobsahujúcich tabak na diaľku (zásielkový spôsob) v zmysle zákona o ochrane nefajčiarov nie je žiadnym technickým predpisom v zmysle žalobcom namietanej smernice č. 98/34/ES, ktorým by bol zamedzený predaj chemickej látky pri prvku alebo výroku, ktorý by podliehal oznamovacej a konzultačnej činnosti Slovenskej republiky. Žalovaná považovala za významné, vzhľadom na odvolávanie sa žalobcu na smernicu č. 2001/37/ES, upozorniť na skutočnosť, že táto (už zrušená) sa vzťahovala len na tabakové výrobky, preto sa zákaz obmedzenia predaja tabakových výrobkov vyhovujúcich smernici nemôže vzťahovať aj na netabakové výrobky, ktorých sa jej úprava nedotýka - elektronických cigariet. Trvala na argumentácii, že na to, že

vyššie uvedená smernica je zameraná na tabakové výrobky v konečnom dôsledku nebránilo Slovenskej republike, aby do národného právneho poriadku zaviedla aj úpravu iných výrobkov ako tabakových s cieľom ochrany nefajčiarov. Skutočnosť, že naša právna úprava klasifikovala a zatriedila elektronické cigarety medzi výrobky určené na fajčenie a neobsahujúce tabak v čase ešte pred prijatím a definovaním elektronických cigariet na úrovni spoločenstva predmetnou smernicou č. 2014/40/EÚ neznamená, že naša právna úprava nie je súladná.

Žalovaná ďalej uviedla, že aj na úrovni Európskej únie je nikotín vnímaný ako toxická návyková a škodlivá látka, ktorá má potencionálne zdravotné a bezpečnostné riziko pre jej užívateľa. Z elektronických cigariet sa môže stať prostriedok vedúci k vzniku závislosti od nikotínu a napokon k tradičnej spotrebe tabaku, keďže napodobňujú a normalizujú akt fajčenia, preto by v záujme ochrany ľudského zdravia a bezpečnosti na nich mali byť zdravotné varovania.

Podľa názoru žalovanej bola týmto daná jednoznačná odpoveď, ktorá vyvracia tézy žalobcu o tom, že úpravou v zákone o ochrane nefajčiarov sa údajne jedná o obmedzenie pohybu tovaru alebo diskrimináciu. Zdôraznila, že predaj uvedených výrobkov zásielkovou formou je o to nebezpečnejší, že umožňuje prístup k nim aj osobám mladším ako 18 rokov, čo je veková skupina osobitne zraniteľná z pohľadu možného vzniku závislosti na nikotíne. Preto trvala na záveroch prvostupňového správneho orgánu, ako aj tých, ktoré boli uvedené v napádanom rozhodnutí, že v prípade zásielkového predaja elektronických cigariet nepochybne došlo k porušeniu zákazu v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. e/ zákona o ochrane nefajčiarov, nakoľko sa jednalo o zásielkový predaj výrobkov, určených na fajčenie, ktoré neobsahujú tabak.

V tejto súvislosti žalovaná upozornila tiež aj na čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na ochranu zdravia ako jednu zo základných ľudských práv, garantovaných tak slovenskou, ako aj medzinárodnou úpravou. Žalovaná mala teda za to, že vzhľadom na vyššie uvedené interpretovala a aplikovala právo predovšetkým z pohľadu účelu sledovaného dotknutou právnou úpravou a z pohľadu zmyslu ochrany ústavou a medzinárodnými zmluvami garantovaných základných práv a slobôd, a teda má za to, že právne posúdenie veci bolo správne, a preto žiadala rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdiť.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O. s. p. v spojení s § 212 a nasl. O. s. p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O. s. p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1, 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2 O. s. p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Žalovaná preskúmaným rozhodnutím zmenila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Slovenskej inšpekcie, Inšpektorátu SOI pre Banskobystrický kraj č. F/04443/06/13 zo dňa 11.12.2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 331,- € podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd uvádza, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O. s. p. (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 247 a nasl. O. s. p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie, si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda preskúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 3 O. s. p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O. s. p.).

Podľa ust. § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti sa použijú primerane ust. prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 29.03.2013 bola inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Banskobystrický kraj vykonaná kontrola prevádzkovateľa internetového obchodu na webovej stránke www.smoki.sk, ktorým je spoločnosť SMOKI.SK, s. r. o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 42, Zvolen. Za účelom prešetrenia spotrebiteľského podnetu, ako aj kontroly dodržiavania ustanovení zákonov bol vykonaný kontrolný nákup prostredníctvom e-shopu www.smoki.sk v hodnote 41,80 €. Z ponuky elektronického obchodu boli dňa 12.08.2013 vybraté do nákupného košíka nasledovné výrobky:

- elektronická cigareta Innokin LeoPro DUO 2x1000 mAh (matná oceľ 2x) v cene 39,- €,
- 10 ml náplň FA Cigar passion 18 mg v cene 5,- €.

Na meno T. bola dňa 12.08.2013 realizovaná objednávka č. 1308732 v celkovej hodnote 44,- €. Objednaný tovar bol zaslaný prostredníctvom Slovenskej pošty na dobierku. Dňa 14.08.2013 ho T. S. prevzala za úhradu v zmysle objednávky. Zásielka bola otvorená dňa 15.08.2013 na Inšpektoráte SOI pre Banskobystrický kraj v prítomnosti T. S. a inšpektorov SOI.

Okrem objednaného tovaru sa v doručenej zásielke nachádzal aj:

- DC Cartomizér 510 vatičkový
- Innocoin púzdro (poskytnutý grátis)
- faktúra č. 2013030538.

Všetky dodané výrobky boli nepoškodené, v pôvodnom balení, zabalené a odoslané na adresu predávajúceho spolu s písomným odstúpením od zmluvy. Kontrolovaný subjekt odstúpenie akceptoval a dňa 21.08.2013 zaslal T. S. dobropis pod č. 2013990004.

Z administratívneho spisu mal odvolací súd ďalej za preukázané, že predmetnou kontrolou bolo zistené, že spoločnosť SMOKI.SK, s. r. o. ponúka na predaj formou zásielkového predaja prostredníctvom elektronického obchodu na stránke www.smoki.sk výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak - elektronické cigarety a náplne do elektronických cigariet s rozličným obsahom nikotínu.

Keďže predaj uvedených výrobkov je podľa zákona č. 377/2004 Z. z. zakázaný, kontrolovanému subjektu boli uložené nasledovné záväzné pokyny:

- zabezpečiť preklad informácií uvádzaných na etiketách výrobkov v cudzojazyčnej mutácii do štátneho

jazyka v súlade s platnými právnymi predpismi,

- zabezpečiť, aby nedochádzalo k predaju výrobkov určených na fajčenie formou zásielkového predaja v zmysle právnych predpisov.

Za kontrolovaný objekt sa kontroly zúčastnil a inšpekčný záznam podpísal konateľ spoločnosti Ing. Ján Brndiar.

Žalobca sa k inšpekčnému záznamu písomnej vyjadril, pričom v písomnom vyjadrení namietal formuláciu záväzného pokynu č. 2. Zdôraznil, že ani jeden žalobcom ponúkaný výrobok nie je určený na fajčenie, preto sa mu záväzné opatrenie javí ako zbytočné, nevie podniknúť kroky na nápravu, keďže výrobky určené na fajčenie nikdy nepredával. Má za to, že na trhu sa nachádzajú elektronické cigarety a náplne do elektronických cigariet, ktoré sú určené na tvorbu a vdychovanie dymu. Žalobca ale takéto výrobky nepredáva. Zo zápisu nie je zrejmé, či nedošlo k zámene s takýmito výrobkami.

Na základe vyššie uvedeného správny orgán žalobcovi oznámil, že podané námietky neakceptuje. Uviedol, že Slovenská obchodná inšpekcia neurčuje kritériá, podľa ktorých sa výrobok posudzuje ako výrobok určený na fajčenie alebo nie. V nadväznosti na vykonanú kontrolu, správny orgán začal správne konanie o uloženie pokuty podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z., a to pre porušenie § 6 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona.

Následne Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici svojim rozhodnutím č. F/0443/06/13 zo dňa 11.12.2013 rozhodla tak, že účastníkovi konania SMOKI.SK, s. r. o. so sídlom P. O. Hviezdoslava 42, Zvolen (žalobcovi) na základe kontroly vykonanej dňa 23.09.2013, na základe kontroly prevádzkovateľa elektronického obchodu na webovej stránke www.smoki.sk, pre porušenie predaja výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak formou podomového predaja a zásielkového predaja, za účelom prešetrenia písomného spotrebiteľského podnetu č. 872/2012, ako aj kontroly dodržiavania citovaného zákona, bol na meno spotrebiteľa Z. P. dňa 12.08.2013 vykonaný kontrolný nákup elektronickej cigarety Innokin LeoPro DUO 2x 1000mAh (matná oceľ 2x) za cenu 39,- € a 1 ks 10 ml náplne FA Cigar passion 18 mg za cenu 5,- €, prostredníctvom elektronického obchodu na stránke www.smoki.sk., po odpočítaní poštovného v celkovej hodnote 41,80 €, objednávka č. 1308732, na základe ktorej bol dňa 14.08.2013 prevzatý objednaný tovar, pričom zásielka obsahovala mimo iného 1 x balenie objednanej elektronickej cigarety Innokin LeoPro DUO 2x 1000mAh (matná oceľ), 10 ml objednanej náplne FA Cigar passion 18 mg, DC Cartomizér 510 vatičkový grátis, t. j. výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak. Za porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 1 písm. e/ zákona č. 377/2004 Z. z. správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 331,- € s povinnosťou zaplatiť pokutu do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O odvolaní žalobcu odvolací orgán Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (žalovaný) svojim rozhodnutím č. SK/0036/99/2014 zo dňa 05.06.2014 rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že výrok „kontrola vykonaná dňa 23.09.2013“ nahradil znením „kontrola vykonaná dňa 23.09.2013 v priestoroch Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, Dolná 46, Banská Bystrica“ a za porušenie povinností ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. e/ zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov sa účastníkovi konania SMOKI.SK, s. r. o., P. O. Hviezdoslava 42, Zvolen podľa § 10 ods. 2 vyššie citovaného zákona o ochrane nefajčiarov ukladá peňažná pokuta vo výške 331,- €. Uložení pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet.

V.

Právna úprava, právne názory odvolacieho súdu

Podľa ust. § 1 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia, tento zákon upravuje

a/ podmienky ochrany ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch, pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia

b/ podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak

c/ podmienky predaja, výroby, označovania a uvádzania tabakových výrobkov do obehu.

Podľa ust. § 2 ods. 1 citovaného zákona, nikotín sú alkaloidy nikotínového typu.

Podľa ust. § 2 ods. 2 citovaného zákona, decht je surový bezvodý a beznikotínový kondenzát dymu.

Podľa § 2 ods. 4 písm. a) citovaného zákona, na účely tohto zákona, tabakové výrobky sú výrobky vyrobené z tabakovej suroviny alebo z technologicky upraveného tabaku, určené na fajčenie, žuvanie, šnupanie a cmúľanie, ak sú, hoci len čiastočne, vyrobené z tabaku.

Podľa § 2 ods. 4 písm. k/ citovaného zákona, na účely tohto zákona, výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, sú všetky výrobky neobsahujúce tabak, ktorých spôsob užívania je fajčením.

Podľa ust. § 6 ods. 1 citovaného zákona, zakazuje sa predaj tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak

a/ v predajniach potravín okrem predajní, ktoré majú na predaj tabakových výrobkov vyčlenený samostatný priestor alebo stojan

b/ v predajniach s tovarom určeným pre deti

c/ v predškolských zariadeniach a na detských ihriskách, v základných školách, v stredných školách a v školských zariadeniach, na vysokých školách a v študentských domovoch

d/ v zdravotníckych zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb vrátane stánkov, bufetov a iných predajných miest, ktoré sa nachádzajú v týchto zariadeniach

e/ formou podomového predaja a zásielkového predaja.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe mladšej ako 18 rokov.

Podľa ust. § 9 ods. 1 citovaného zákona, kontrolu dodržiavania tohto zákona sú povinné vykonávať tieto kontrolné orgány: podľa písm. a/ Slovenská obchodná inšpekcia.

Podľa § 10 ods. 2 citovaného zákona, Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331,- € do 6 638,- € fyzickej osobe-podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa ust. § 6.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení v rozhodnom období, kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä, či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona, Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1.

Je nesporné, že prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu SOI pre Banskobystrický kraj zo dňa 11.12.2013 č. F/04443/06/13 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 331,- € podľa § 10 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z.

Odvolací súd konštatoval, že skutková podstata sporu medzi účastníkmi konania nebola sporná. Sporné bolo medzi účastníkmi konania právne posúdenie uvedených skutkov ako porušenie ustanovení zákona č. 377/2004 Z. z.

Zo žaloby je zrejmé, že žalobca sa dovoľával zásady eurokonformného výkladu práva ustanovení zákona č. 377/2004 Z. z. v zmysle smernice č. 2014/40/EÚ zverejnenom v Úradnom vestníku EÚ. Smernicou č. 2014/40/EÚ bola nahradená smernica č. 2001/37/EÚ a bola platná už v čase, keď rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa posudzovala žalovaná.

Z obsahu odôvodnenia preskúvaného prvostupňového rozsudku je zrejmé, že súd sa so žalobcom predloženou argumentáciou v rozsudku vôbec nevysporiadal. Nezaoberal sa komplexne námietkami žalobcu uvedenými v žalobe ani príslušnou legislatívou.

Smernica č. 2014/40/EÚ má v zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora, nálezu Ústavného súdu SR II. ÚS 440/2011 v spojení s čl. 288 ods. 3 ZES nepriamy účinok zaväzujúci správne orgány členských krajín vykladať vnútroštátne právo v súlade s právom Európskej únie a už v čase transpozičnej doby smernice, aby sa tak zabezpečil účinok tejto smernice.

Podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd preskúmava rozhodnutie a postup správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe.

Odvolací súd udáva, že je zrejmé, že už v čase vydávania druhostupňového rozhodnutia (05.06.2014) bola v účinnosti smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2014/40/EÚ zo dňa 03.04.2014 o aproximácii zákonov iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice č. 2001/37/ES.

Žalobca na túto skutočnosť niekoľkokrát upozorňoval tak v odvolaní voči prvostupňovému administratívne rozhodnutiu, ako aj v podanej žalobe.

Odvolací súd konštatuje, že tak odvolací správny orgán (žalovaná), ani prvostupňový súd sa nedostatočným spôsobom zaoberali námietkami žalobcu, ktoré uviedol tak v podanom odvolaní, ako aj v žalobe. V dôsledku týchto skutočností žalobca považoval rozhodnutie prvostupňového súdu za arbitrárne.

Pre posúdenie dôvodnosti napadnutého rozsudku krajského súdu považoval Najvyšší súd SR za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie je ústavne a zákonne konformným. Inými slovami povedané úlohou najvyššieho súdu bolo zistiť, či spôsob výkladu príslušných zákonných ustanovení, ktorým krajský súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, vzhľadom na zistený skutkový stav, nie svojvoľný (arbitrárny) alebo ústavne a zákonne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy (viď nález Ústavného súdu II. ÚS 127/2007, I. ÚS 110/2002). Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva aj zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako i z čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Je dostatočne zrejmé, že v preskúvanej veci žalobca namietal nesprávnu aplikáciu právnych predpisov.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd v takomto prípade musí zvoliť jednoznačný výklad namietaného ustanovenia právneho predpisu a v odôvodnení súdneho rozhodnutia musí uviesť, prečo určitý výklad zvolil.

Prvostupňový súd je v takomto prípade povinný zdôvodniť aj voľbu iných spôsobov výkladu ustanovenia právneho predpisu, napr. systematického, historického, či logického výkladu. Použitie každej konkrétnej výkladovej metódy musí byť dostatočne a presvedčivo zdôvodnené a vyargumentované. Obzvlášť v prípade, keď neskorší právny predpis by mohol obsahovať takú právnu úpravu, ktorá by pre žalobcu umožňovala uloženie inej priaznivejšej sankcie.

V preskúmvanej veci vznikol ešte problém s povinnosťou súdu zdôvodniť aplikáciu neurčitého právneho pojmu, ktorým v tomto prípade bol pojem „fajčenie“. Nie je sporné, že naša právna úprava tento pojem nijakým spôsobom nekonkretizuje, preto hodnotiace naplnenie (výklad tohto pojmu) vo svetle skutkových okolností bolo úlohou prvostupňového súdu. Neurčité právne pojmy v žiadnom prípade nemožno považovať za ustanovenia, ktoré by umožňovali absolútne neobmedzenú úvahu.

Podľa ust. § 250j ods. 5 O. s. p., ak súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo uložení sankcie má byť rozhodnuté inak ako rozhodol správny orgán, môže rozhodnúť o uložení sankcie sám. Uvedené ustanovenie zákona je možné aplikovať aj na odvolacie konanie (§ 246c, § 211 O. s. p.).

Podľa ust. § 250ja ods. 3 O. s. p., ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona.

V danom prípade odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností konštatuje, že krajský súd zatiaľ predčasne zamietol podanú žalobu, avšak odvolací súd vzhľadom na požiadavku hospodárnosti konania nevidel dôvod na zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu, a preto postupom podľa ust. § 250ja ods. 3 veta prvá O. s. p. preskúmvaný rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že tento je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 246c O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 a 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu vo výške 70,- €. Ďalej mu priznal náhradu trov prvostupňového konania, ako aj náhradu trov odvolacieho konania tak, že 1 úkon právnej služby je vypočítaný podľa § 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. za rok 2014 á 134,- € a za rok 2015 á 139,83 €.

Zo spisu boli nesporne preukázané tieto zrealizované úkony právnej služby podľa § 14 citovanej vyhlášky a na sl.:

- príprava a prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom á 134,- €
- písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - žaloba á 134,- €
- účasť na pojednávaní 26.03.2015 á 139,83 €
- podanie odvolania á 139,83 €.

K vyúčtovaným úkonom právnej pomoci patrí žalobcovi náhrada režijných výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky za 2 úkony v roku 2014 á 8,04 € a 2 úkony právnej služby á 8,39 € za rok 2015. Spolu náhrada trov konania predstavuje 580,52 €, ktorú je podľa ust. § 149 ods. 1 O. s. p. povinná žalovaná uhradiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

Podľa ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.